

Octubre

Julio Iglesias fent promoció dels productes valencians? I per què no designar la cançó "Gwendoline", de passada, himne sentimental de la Comunitat Valenciana? És una cançó bonica, no?... Ja és hora de dir ben clar que la capacitat del president Eduardo Zaplana de fer disbarats i ofendre la poca o molta intel·ligència dels ciutadans d'aquest país és insuperable. Francament.

Primer de tot, i prescindint de si el famós cantant resident a Miami agrada més o menys, contractar-lo perquè promoció els productes valencians arreu del món és una operació de difícil rendibilitat. La imatge pública d'un personatge no s'improvisa, ni es compra, ni es canvia així com així. La imatge d'espanyolitat de Julio Iglesias és tan aclaparadora, tant, que difícilment podrà transmetre una mínima imatge de valencianitat per molts diners que cobre.

Però és que, a més, aquest senyor és originari de Galícia i, per tant, si se'l vol utilitzar per promocionar una imatge diferent —o més "peculiar"— que l'espanyola, el més lògic, raonable i eficaç és que promoció els productes gallecs, com ja va fer anys enrere.

Probablement, els diners invertits en una campanya de Julio Iglesias fent promoció d'Espanya o de Galícia, sí que eixirien a compte.

En canvi, invertir diners en una campanya provalenciana d'Iglesias és llançar els diners. És un disbarat des del punt de vista del màrqueting, perquè no hi ha diners suficients per convèncer el mercat internacional que la fama de Julio Iglesias i el País Valencià estan fets l'un per l'altre.

De tota manera, si només fóra això, si només fóra un error de gestió o de promoció exterior, encara podria ser perdonable. Però és que l'afer Iglesias és un insult. Tal com sona. Al País Valencià hi ha símbols, imatges i personalitats que, d'una manera molt més genuïna, digna i, per

descomptat, econòmica, poden i han de transmetre al món la imatge d'una societat treballadora, mediterrània, amb una cultura pròpia, que exporta art, cultura i productes de qualitat des de fa molts anys. Una operació com la que vol fer el govern Zaplana contractant Julio Iglesias és posar el País Valencià al nivell d'una Marbella qualsevol, farcir-lo de frivolitats sense contingut, amb l'espanyolitat més tronada com a bandera.

I és, encara més, un insult, contractar Iglesias per cinc-cents milions quan, per desgràcia, els danys provocats pels aiguats de dies enrere es calculen en milers de milions de pessetes. L'Administració pública, com ha dit el mateix Eduardo Zaplana, haurà de posar diners i mitjans per pal·liar les destrosses, diners que cal recordar que —com sempre— eixiran de la butxaca dels contribuents. Sense lamentacions, amb tota la convicció i solidaritat que comporta fer front a uns danys provocats per un fenomen meteorològic.

En canvi, pagar milions de pessetes a Iglesias és, com diem, insultant. Sobretot quan al cap de vint-i-sis anys de celebració d'un dels premis literaris més prestigiosos dels Països Catalans, els Octubre, el govern Zaplana

impedeix que el tradicional sopar dels Premis Octubre, la cerimònia de lliurament dels premis, es pugui fer a les instal·lacions de la Fira de València. Unes instal·lacions de tots, que no tenen cap altra missió que continuar al servei de la societat que les fa possibles.

Ben segur que els empresaris del país han d'estar satisfets que les autoritats tinguen iniciatives a favor de la promoció exterior de l'economia valenciana. Però contractar Julio Iglesias no té res a veure amb això. Té molt més a veure amb un joc de compensacions personals i polítiques entre el govern Zaplana, el Partit Popular i el cantant espanyol resident a Miami, que, com ha recordat algú assenyadament, no paga aquí els seus impostos. ■

"És un insult contractar Julio Iglesias per cinc-cents milions, quan els danys dels aiguats es calculen en milers de milions."

"I quan el govern Zaplana nega el local al sopar dels Octubre."